

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Illa: “Catalunya no es mereix un conflicte crònic”

■ El primer secretari del PSC diu que és l'alternativa a un govern “enfrenat i paralytatzat” i lamenta que les discrepàncies s'estenguin al Parlament ■ Sobre l'1-0 assegura que no va dur “res de bo”

E. Ferran
BARCELONA

El primer secretari del PSC, Salvador Illa, va carregar contra ERC i Junts per mantenir un “conflicte crònic” i va defensar que la “força socialista” és l'única alternativa a un govern “enfrenat i paralytatzat”. El líder socialista, aclamat entre crits de president en la Festa de Rosa del PSC que omplia de militants i simpatitzants la pineda de Gavà, va lamentar que les discrepàncies entre els socis independentistes “s'estenguin al Parlament”. “Catalunya es mereix un Parlament amb una presidència amb totes les funcions plenes i reconegudes”, hi va afegir. El cap de l'oposició va tornar a instar el president de la Generalitat, Pere Aragonès, a “practicar el diàleg” amb els partits catalans i a fer-ho amb el principal grup en l'oposició. A pocs dies del cinquè aniversari de l'1-0, el líder

Salvador Illa saluant el públic, des de dalt de l'escenari, amb alguns alcaldes i portaveus socialistes al seu darrere ■ EFE

dels socialistes catalans va considerar el referèndum com el “moment àlgid de l'esquinçament i la divisió” com a conseqüència del procés sobiranista i hi va afegir que no va dur “res de bo” a Catalunya. “No hi

ha res a celebrar, sinó a reflexionar. Convido la societat catalana i l'espanyola a reflexionar per no repetir errors i buscar el camí del retrobament”, va dir Illa tot elogiant “la resposta decidida pel diàleg

del govern espanyol”. Illa no va estalviar crítiques cap al PP, a qui va acusar de “vorejar la mala fe” quan “no és patriòtic buscar l'enfrontament entre territoris ni tampoc abaixar els impostos als que

més tenen”. El socialista va apel·lar a “l'esperança i la confiança” per trobar un “camí ampli” i va dir que el PSC defensa el català: “Però per defensar-lo no ataquem el castellà, que també és estimat per molts.”

La Festa de la Rosa, la primera que se celebrava sense restriccions, va tenir la baixa de darrera hora del president del govern, Pedro Sánchez, després d'haver donat positiu per la covid. El secretari d'organització del PSOE, Santos Cerdán, va pronosticar en el seu discurs que el PSC “té totes les de guanyar pel futur de Catalunya” i que Illa serà el pròxim president de la Generalitat.

“Anar a totes”

Durant l'acte, Salvador Illa va coincidir amb l'alcalde socialista a Barcelona, Jaume Collboni, que el va animar a “anar a totes i per tots” per “obrir una nova etapa a Catalunya i a Barcelona amb un alcalde socialista”. Collboni, que es va presentar per liderar la ciutat, va apostar per “recuperar l'orgull, la il·lusió i projectes transformadors que hi ha hagut amb alcaldes socialistes”. L'alcalde de Sant Boi de Llobregat i sotssecretària d'organització del PSC, Lluïsa Moret, va carregar contra el president de la Generalitat, Pere Aragonès, en considerar que no pot governar perquè “genera patiment” a la ciutadania. “Tenim clar que som al punt de partida”, va dir Moret fixant un primer horitzó per a les eleccions municipals i després a Catalunya. ■

ERC clama a Vic per la fi de l'exili de Marta Rovira

■ Oriol Junqueras encapçala un acte del partit contra la repressió

Redacció
VIC

Marta Rovira va tornar ahir, per uns moments, a la seva ciutat, Vic, gràcies a les noves tecnologies, que la van transportar telemàticament a dalt de l'escenari d'un acte organitzat pel seu partit, ERC, per reivindicar la fi de la repressió en contra d'ella i de tots els ciutadans del

moviment independentista perseguits per l'Estat espanyol. La desjudicialització de la política catalana és un dels elements que hi ha damunt la taula de diàleg en què participa ERC, i ahir la qüestió va planar sobre els discursos que es van fer a Vic.

Rovira va intervenir des de Suïssa per difondre un missatge de solidaritat. “Hem de fer pinya i ajudar-nos per minimitzar la capacitat de l'Estat d'exercir la repressió”, va dir abans d'insistir que cal “visibilitzar la repressió política, que no s'ha acabat”. Per

Dirigents i càrrecs electes d'ERC, a la plaça de la Catedral de Vic, en l'acte 'Free Rovira' ■ ERC

Rovira, “la solidaritat entre represaliats” és essencial i “no admet fissures”.

A través d'una pantalla en què es projectava la seva imatge, la secretària general d'ERC va dir que està “molt bé”. Va mostrar una imatge feliç, i també

familiar, ja que per un moment va aparèixer amb la seva filla i la parella, Raül Presseguer.

En el discurs polític, Rovira va criticar l'Estat espanyol, al qual va qualificar de “demofòbic”, i va afirmar que la repressió

ha servit per explicar aquesta realitat al món. Per Rovira, cal tirar endavant. “Hem de passar de patir la repressió de l'Estat a sentir-nos orgullosos del que hem aconseguit com a societat”, reivindicava.

Al seu torn, Oriol Jun-

queras va destacar la feina que Marta Rovira fa des de l'estranger per buscar suports. “L'Estat intenta resoldre sempre la qüestió catalana amb repressió”, va afirmar el president d'ERC, que va assenyalar que ara és el moment de “posar fi a aquesta conducta per tots els que venen al darrere”.

Junqueras, en el seu paper de professor, va voler recordar els exilis a què ha hagut de fer front Catalunya al llarg de la història. “El nostre és un país que ha patit dos dels exilis més grans de l'Europa occidental”, va assegurar. I va detallar l'èxode sobrevingut a la derrota del 1714, quan “30.000 catalans van abandonar el país després de la guerra de Successió”, i el del 1939, per la Guerra Civil, “quan mig milió de persones van travessar la frontera i 300.000 ja no van tornar”. ■

L'altra justícia

EUROPA • L'independentisme troba a l'estranger el reconeixement que el 1-O va ser democràtic i pacífic **PROCÉS** • Europa ha resolt inicialment contra les extradicions dels exiliats, tot i que la resolució final està pendent del TJUE **TEDH** • La condemna als presos polítics és a Estrasburg enmig del qüestionament internacional per la vulneració dels seus drets que en va fer l'Estat

Carles Sabaté
BARCELONA

Europa no ha comprat el relat judicial de l'Estat espanyol contra l'independentisme, tant l'exiliat com el processat a l'Estat. Els esforços del jutge Llarena per reclamar els exiliats per rebel·lió i sedició han fracassat, de moment, tot i que la batalla judicial està encara per resoldre, perquè la denegació belga de l'extradició de Lluís Puig s'ha de tornar a jutjar i les de Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí resten pendents de la resolució de les prejudicials a l'euroordre presentades per Espanya.

El primer i gran embat, o ensurt, el va protagonitzar Puigdemont, en ser detingut a Alemanya el 2018. Després d'uns dies empresonat a Neumünster, la justícia alemanya va descartar el delictes de rebel·lió i només s'avenia a extraditar-lo per malversació, fet que implicaria per a Espanya reconèixer la inexactitud de l'acusació sobre el govern del 1-O. La impunitat que el càrrec d'eurodiputat per Junts ofereix als tres exiliats els ha permès desplaçar-se per Europa, i participar en actes a la Catalunya del Nord, per exemple. Això sí, una segona detenció a Sardenya del president, el 2021 –resolta també amb llibertat–, va posar de manifest que Espanya no havia retirat l'euroordre malgrat que no se n'ha resolt encara la legalitat. Prèviament, Escòcia havia arxivat la petició sobre Ponsatí en mudar-se a Bèlgica. Prop d'una desena d'estats han informat ja el Suprem espanyol que no detindrien Puigdemont perquè interpreten que el referèndum no va ser violent sinó una votació pacífica i en cap cas una rebel·lió, un delictes que la majoria de justícies europees circumscriuen a l'edat mitjana.

Però la "batalla jurídica final", com l'anomena l'advocat dels exiliats a Brussel·les, Gonzalo Boye, resta pendent i es jugarà en el Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Haurà de decidir sobre la viabilitat de les tres euroordres que Bèlgica va deixar en suspens per la immunitat europarlamentària i sobre l'extradició de Puig. Aquesta última petició d'entrega és l'única que s'ha arribat a resoldre i descartar en no ser Puig eurodiputat. La qüestió semblava definitiva el 2021, quan els magistrats belgues van rebutjar entregar-lo a l'Estat, però el cas es

Carles Puigdemont, en sortir de la presó de Neumünster. A baix, Lluís Puig i Josep Lluís Trapero ■ ACN

podria haver de tornar a revisar a instàncies de Llarena i perquè l'advocat general de la UE va donar suport a l'Estat en la vista del juliol passat. Va ser el primer revés europeu per a l'exili. Puig no té immunitat i, en cas que ho consideri, Llarena podria emetre una nova euroordre si el TJUE conclou que la justícia belga va rebutjar l'extradició amb criteris que contravenen els fixats pel tribunal europeu. Si el TJUE ratifica la posició de l'advocat general i Llarena emet una nova euroordre contra Puig, el procés per decidir l'entrega de l'exconseller tornaria a la casella de sortida i Bèlgica hauria de tornar a estudiar-la.

El cas serà com l'avantsala del que es trobaran els tres eurodiputats. A hores d'ara, el futur de Puigdemont, Comín, Ponsatí i Puig depèn de dues decisions: la resposta definitiva del TJUE als dubtes de Llarena sobre l'abast de les euroordres emeses pel delictes de sedició i el cas de la protecció parlamentària. La immunitat s'endeuina clau, perquè afecta de manera directa el procés d'extradició. Mentre el TJUE no resolgui definitivament els criteris per denegar les euroordres i no prengui una decisió definitiva sobre la protecció parlamentària, no es podran resoldre les euroordres contra els tres eurodiputats.

Aquest entrellat no afecta l'exiliada a Suïssa Marta Rovira, encara acusada de rebel·lió, però sobre qui no hi ha cap ordre de detenció internacional i el paper de la qual figura com a secundari en la sentència del 1-O. Per al seu cas, seria clau la reforma del delictes de sedició en el Codi Penal. L'advocat Íñigo Iruín, valedor del retorn de Meritxell Serret i Anna Gabriel –pendents de judici per desobediència–, s'ha incorporat a l'equip jurídic de Rovira per buscar una solució pactada.

La persecució judicial espanyola i, sobretot, el tractament als presos polítics sí que ha estat objecte de queixa, alerta i advertència contra l'Estat per part de diversos observatoris, comitès, grups de treball per la pau i els drets humans i tota mena d'entitats internacionals. Els més significatius, el comitè de drets humans del Consell d'Europa, el mateix Consell d'Europa, el Comitè d'Estudi de Presos Polítics dels Estats Units i el de l'ONU. Tots han la-

A l'Estat, només Trapero i la cúpula dels Mossos han estat absolts entre els alts càrrecs del govern ja jutjats

mentat la laminació dels drets dels diputats presos i el fet que l'Estat els impedis exercir el seu dret polític, i els dels seus electors, tant en el Parlament, com en el Congrés i el Parlament d'Europa. Els informes figuren entre la documentació de què ja disposa el Tribunal Europeu de Drets Humans d'Estrasburg, que va rebre els recursos de tots els presos polítics un cop el TC espanyol els va desestimar el recurs a les condemnes i van esgotar la via judicial estatal. L'advocat Andreu van den Eynde resumia el cas assegurant que tenen sobre la taula "una causa política contra el moviment independentista".

La justícia estatal sí que va absoldre el major dels Mossos, Josep Lluís Trapero, i quatre membres més de la cúpula del cos durant l'1-O. Han estat els únics alts càrrecs de la Generalitat absolts, tot i que se'ls acusava dels mateixos delictes que els membres del govern.

Resten pendents de judici al TSJC una trentena d'alts càrrecs del 2017, amb Lluís Salvador i Josep Maria Jové al capdavant. El seu cas s'ha empantanat al jutjat de Barcelona que els va processar. ■